

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lapszékküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

A szt-lőrinci kerület jubileuma.

Pécs, 1899. október 12.

Lélekemelő hazafias ünnepély színhelye ma Baranyavármegye egyik virágzó községe, Sellye, ahol a szt-lőrinci választókerület lelkes közönsége tartja meg 30 éves jubileumát annak, hogy a 48-as függetlenségi zászló alá esküdt s azóta folyton-folyvást diadalmasan lobogtatja azt, el nem tántorítatva semmiféle csábítás, semmiféle bujtogatás által, önzetlenül s a zászlóra irt nagy cél elérésébe vetett rendületlen bizalommal adva szavazatát mindig oly férfiakra, akik éltük föladatává tüzték ki szolgálni a függetlenségi eszmét, ápolni ezt, mint szent Vesta-tűzet, hogy ha eljő a magasztos pillanat, mikor a történelem kérlelhetetlen logikája meghozza az alkalmat a népek ősjogát képező függetlenség kivívására, akkor a magyar nemzet belőle merithessen lelkesedést, önbizalmat és kitartást a szent küzdelemre.

A függetlenségi eszme mellett való rendületlen kitartás, a mily természetes és önként értetődő lenne bármely szabad nép-nél, oly rendkívüli elismerésre méltó dolog Magyarországon, ahol csak a papiroson van meg az állami önállás s az idegen érdekek szolgálatában álló hatalmasok minden eszközt fölhasználnak, hogy a törvénybe iktatott függetlenségünket hiu ábrándképnek tüntessék föl, hogy megöljék a nemzetben

azt az önbizalmat, amely nélkül idegen érdekekből kizsákmányolható pusztá nép-tömeggé aljasul az államalkotó nemzet.

A szt-lőrinci választókerület közönsége azonban azok közé a kevesek közé tartozik, a melyeknek hazafias meggyőződését a hatalomnak semmiféle mesterkedése, a korrupciónak semmiféle ragálya megtántorítani nem volt képes s még a hatalmi tobzódásnak s a szemérmetlen lélekvasárlásnak abban a förtelmes korszakában is, a melyet Bánffy-féle választási hadjáratnak bélyegez a történelem, rendületlenül kitartott a mellett a dicső zászló mellett, a melynek három évtizeddel ezelőtt hűséget esküdt, a mikor a nagy száműzöttnek fiát, Kossuth Ferencet először választotta meg képviselőjének a nemzet törvényhozásába.

Ez a rendületlen kitartás nemcsak tiszteletreméltó önzetlenségről, de a minden szabad népnél nélkülözhetlen önbizalomról is tesz fényes tanúságot, a melyet a pillanatnyi sikertelenség nem képes kétségbe ejteni s a küzdelem folytatásától elriasztani, mert él benne a tántorithatatlan meggyőződés, hogy az eszmének, a melyért küzd, a haza függetlenségének előbb-utóbb be kell következnie.

S ezért méltán megilleti ezt a közönséget az elismerés babéra, melyet ma az országos függetlenségi és 48-as párt nyújt feléje, mikor jubiláris ünnepélyén a párt

vezére, környezve a pártnak oszlopos tagjaitól, személyesen megjelent, hogy lelkesüljön a tapasztalt elvhűségen s lelkesítsen az elismerés buzdító szavaival.

Szolgáljon ennek a kerületnek példája világító fáklyául a csüggedőknek, a reményüket vesztett fatalistáknak, mert csak így állhat meg az ezredéves Magyarország a bekövetkezendő viharok közepette s csak így szerezheti vissza azt a függetlenséget, a melyhez ugy a saját törvénykönyve, mint a népjog örök törvényei szerint elévülhetetlen joga van.

A gyáva meghunyászkodás, a minden akadályllyal szemben tanusított haszonleső megalkuvás helyett arra tanitszon bennünket a jubiláló kerület példája, hogy *»nincsen veszve bármi sors alatt, ki el nem csüggedett!«*

Folytassuk tehát a küzdelmet bátran és csüggedetlenül s a miénk a jövő, hisz „csatánk a népjog csatája“, a melyet bármely nép is csak önvétke folytán veszíthet el.

Az ünnepség lefolyásáról külön tudósítóink értesítései alapján a következőkben számolunk be:

Bükkösdön.

Este nyolc órakor érkeztek meg Bükkösdre Kossuth Ferenc, Endrey Gyula, Hentaller Lajos, Györy Elek, Kubik Béla és Leszkay Gyula, kiket a vonatnál Jeszenszky Ferenc képviselő előkelő társasággal fogadott.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcolatok a színvilágból.

(A pécsi színészek szüretje.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Nem ugy van most, mint régen volt. Megverte a teremő ezt az áldott országot olyan csodabogarakkal, a melyek miatt vége még annak a nótának is, hogy »Felfelé megy borban a gyöngy« stb., mert a mostani présekben szüretelt bor csak akkor gyöngyözik halaványan, ha spriccerré preparálják, a mitől fejtájást igen, de jó kedvet nem kapunk.

Hej! Nem ugy van most, mint régen volt.

Még csak nem is olyan nagyon régen; mert a miről itt szó lesz, az 1881-ben történt meg a pécsi színtársulattal.

Az akkori színigazgató is iparkodott elfoglalni helyét október elsején és megkezdeni előadásait, akár csak Tiszay.

Az igazgató szintén eljött Pécsre a színtársulatának bevonulása előtt 10—12 nappal, megtenni az első intézkedéseket, akár csak Tiszay.

De azzal a különbséggel, hogy az akkori színigazgató semmiféle előintézkedéseket nem tehetett, mert senkit otthon a házában nem talált.

Most azonban Tiszay (ha kereste) mindenkit otthon találhatott.

Akkor pusztá volt a város szeptember végétől ugy október 15—16-ig. Mindenki a szőlőben lakott, mert ott volt csak az élet.

Panaszkodott is az akkori színigazgató Krasznay színügyi bizottsági elnöknek, hogy a kezdet nem kecsegtet.

De Krasznay bizottsági elnök megvigasztalta a szorongó színigazgatót, mondván:

— Hagyja el édes direktorom, ez nagyon jó jel. Ha az egész város ilyenkor a szőlőben tanyáz, ez annak a jele, hogy sok borunk termett és lesz pénze mindenkinek; legyen meggyőződve, hogy fog jutni a színházra is. És nézze ezt a felséges meleg derült napokat, ki megy a színházba? Senki. Fogadjon szót. Október 15-ig huzza ki valahogyan — és valahol — és higye el, nem fogja megbánni.

A direktor gondolkozóba esett, de mert a nyári állomásán végzett, be kellett jönnie társulatostól együtt Pécsre; az előadások megkezdését azonban október 16-ra tűzte ki.

Nagy dolog az, 16 napig nem játszani. Egy fityingt be nem venni és mégis 50—60 embert fizetni.

De hát mire való a direktor esze? Gondoskodott ő arról, hogy szellemileg hozza be azt az értéket, a mit a zárt színház ideje alatt anyagilag elveszít.

Azért zajos volt mégis a Mária-utca. A Rónaky-féle házat birta bérbe az igazgató,

melyben utóbb a kereskedelmi iskolások tőrtek a fejöket a kétszerkettőn.

Ebben a házban elért az igazgató magánlakása. A színházi iroda. A szólisták és a karszemélyzet külön terme. Hátul az udvarban a szabók műhelye stb. Szóval két hétig valóságos vásártanya volt ez a földszintes, de kényelmes ház.

Szakadatlanul szólt a zongora két szobában. Egyikben a direktor maga a szólistákkal enszámlézt az operákból; de hát itt kevés dolog volt, mert minden szólistának kis ujjában volt a szerepe, lévén a szólisták régi operaénekesek u. m. *Bogyó, Fekete és Munkácsi* tenoristák, *Láng Fülöp* bariton, *Szombati* buffó bariton, *Bokor* basszus, *Gerecsné Melles* Liszka koloratur szoprán, *Balászné Bognár* Vilma mezzo szoprán és *Dálnokyné Konti* Fanny alt énekesnők. Munkácsit kivéve egytől-egyig régi betanult operisták voltak.

Nem ugy volt a karral. Korrekta betanult, nagy műsorú, kész operai kardalosokat csupán 6 férfit és 6 nőt volt képes a színigazgató a *Korbuly* által Kolozsvárott felozlatott operától szerződtetni. A többi fiatal gyerek és kardalosnő nem is konyított az operához.

Ezekkel volt tehát dolog egész naphosszat, hogy készek legyenek mennyire-annyira legalább a majdan rohamosan színre kerülő operához a karénekekkel.

Nyomasztók voltak ezeknek a fiatal kar-

A vendégek egyenesen Jeszenszky kastélyába hajtottak, hol vacsorához ültek. A vacsorán résztvettek még: *Jeszenszky Tódor, Ország Lajos, Szeép László, Morvay Ferenc, Farkas Emil, Jeszenszky Antal ügyvéd, Kammerer Ferenc, Tassy Elemér, Nádasz Ida, Szokolay Ilonka, Szeép Lászlóné, Kammerer Ferencné és Jeszenszkyne.*

Szt.-Lőrinczen.

Ma reggel 8 órakor indultak el a vendégek a bükkösi kastélyból kocsin a szent-lőrinci állomásra, hol körülbelül 600 főnyi tömeg várta az érkező országgyűlési képviselőket. *Kossuth* Ferencet — mint a függetlenségi és 48-as párt vezérét — *Morvay* Ferenc református lelkész üdvözölte. »A midőn — úgy mond — a szentlőrinci választókerület független polgársága annak emlékére, hogy harminc év óta állandóan függetlenségi programmal küld képviselőt a törvényhozásba, örömmel ült, én is örömmel üdvözölöm a megjelent orsz. képviselő urakat s ezek között első helyen *Kossuth* Ferencet, a függetlenségi párt vezérét, kit már harminc évvel ezelőtt orsz. képviselővé akartak választani a szentlőrinci választókerület polgárai.« Majd ama nehéz és súlyos időket ecseteli, melyet a jelenleg ünneplő választókerület a legutóbbi választás alkalmával átszenvedett, midőn a kormány érdekhajhászó bérencei ocsmány pénzzel, hű ígérekkel akarták megvásárolni a szentlőrinci választókerület szavazó polgárait, kik azonban — hála Istennek — ellentáltak a csábításnak s megőrizték egyéni méltóságukat, függetlenségüket. A független polgárság, a haza és *Kossuth* Ferenc éltetésével fejezi be a beszédét.

A nagy lelkesedést keltett beszéd után *Kossuth* Ferenc válaszolt *Morvay* beszédére, mondván:

Súlyos helyzetben, száműzetésben, boldogemlékü édesatyám oldalánál a távolban talált engem az az örömhír, hogy harminc évvel ezelőtt a szentlőrinci választókerület képviselőjeül óhajt választani. Mint a jól eső nyári napsugár, hatott lelkemre a magyaroknak a távolba elhallatszó néma üdvözlője, mely új tápot nyújtott ama reményemnek, hogy elkövetkezik az az idő, melyben valóban független lesz Magyarország. Akkor a gyermeki kötelesség visszatartott attól, hogy eleget tegyek meghívásuknak, de most, midőn erre alkalmam nyílik, dicsekvés nélkül bátran mondhatom, az utolsó lehelletemig dalosoknak az ő napjaik akkoriban és kinos azoknak a Kolozsvárról ide rekvirált kész be-tanult kardalosoknak a helyzete, mert ezeknek egész nap ott kellett időzni az előcsarnokban vagy a naps utvaron. Különben a hol nekik tetszett, csak a portán elpipázgatni és kötogetniök, hogy kéznél legyenek a karmester hívására, a mint az új rekrutákkal készen volt egy-egy számmal, hogy így az ujoncok a vén atyamesterek mellett bátrabban fujhassák és bevegék magukba azokat a fránya operai khorusokat.

És még kinosabbá tették napjaikat a kvártélyos szives házi gazdáik, kik egytől-egyig (akkor így volt) szőlős gazdák lévén, szeretettel hívták őket szüretelni, egész napokra enni-inni, mulatni.

Lehet ennél leverőbb napokat képzelni azokra a bohém cimborákra nézve, mikor öneik ott a vidám hegyek aljában, a hol most a gyönyörű meleg napokon a szives vendéglátás karjai közt Isten szabad ege alatt mulathatnának, a helyett a szoba fulladt levegőjében reggeltől napestig fujni kell azt az Isten verte, Verdi, Donizetti, Gounod, Halevy, Auber, Mayerbeer stb. féle elmeháborító és gégét koptató kompozíciókat.

De a színész ezermester. Segít az a maga baján. Összesugnak-bugnak a drámai színészek néhányan, kiknek pedig a színpadon jutott ki a próbák porciójából szintén egész napra való munka, nem lévén akkor még meg-

küzdeni fogok hazám függetlenségének kivívása érdekében! Azzal fejezi be beszédét, hogy vajha a szent-lőrinci választókerület példáját követve a többiek is ráznák le magukról a súlyos bilincset s sikra szállnának a függetlenségi eszmék mellett, mi az egyetlen eszköz, hogy hazánk boldogulását elérhessük. Az elvű választókerület s annak jelenlegi képviselője, *Jeszenszky* Ferenc éltetésével fejezi be beszédét.

Ezután vonatra ültek az országgyűlési képviselők és számos vendég, hogy az ünnep színhelyére, Baranya-Sellyére utazzanak. Okorágh és Kákics állomásokon nagy-számu néptömeg várta az érkező vonatot, a melynek ünneplő utasait lelkesen megéljenezték. *Kossuth* Ferenc orsz. képviselő kíséretében voltak *Jeszenszky* Ferenc, *Györy* Elek, *Hentaller* Lajos és *Kubik* orsz. képviselők, kik a velük utazó számos vendégekkel együtt pontban 11 órakor érkeztek Bar.-Sellyére.

A sellyei ünnep.

Verőfényes napos időben érkezett meg a vonat Baranya-Sellyére, hol *Kossuth* Ferencet és a vele utazó képviselőket lovas bandériummal az élén körülbelül ötezer főre menő tömeg várta.

Az üdvözlő beszédet *Bartholos* Ödön tartotta, melyre *Kossuth* meghatottan válaszolt, miközben fehérbe öltözött fiatal leányok korszorut nyújtottak át a függetlenségi párt vezérének s virágokkal hintették be utját.

Hosszu kocsisorokban, a festőies látványt nyújtó csikós bandériummal az élén vonultak be a képviselők a község főterére, hol a gazdagon díszített emelvény körül óriási néptömeg várta a képviselőket, kiknek láttára rivalgó, lelkes éljenzésben törtek ki.

Az első beszédet *Farkas* Emil, a függetlenségi párt ottani elnöke mondotta.

Beszédeben méltatja a mai ünnepnapot, visszamutat ama küzdelmekre, melyet a függetlenségi pártnak Szent-Lőrinczen harminc éves multja alatt szenvednie kellett s mely küzdelemből, hála a magyarok Istenének, győzelmesen került ki. Csak néhány szót óhajtott szólni s azt hiszi, az ünneplő közönség osztatlan véleményét tolmácsolja, ha a szót *Kossuth* Ferencnek, a függetlenségi párt elnökének adja át, annak a *Kossuth*nak, ki már harminc évvel ezelőtt is már az ünneplő választókerület jelöltje volt s méltán megérdemli azt, hogy a hon atyjának, dicső és feledhetetlen emlékü *Kossuth* Lajosnak fia legyen s abban a köz-

határozva a hivatalos munka idő tartama, mint ma, felkerekednek tehát egész csapattal és megkeresik *Balázsné Bognár* Vilma, kiről tudták, hogy leginkább képes a direktor akaratán rést vágni és felkéri őt, hogy legyen pártfogójuk, vezesse őket a direktor elé és kérje meg ő, az ő dallamos ajkával, hogy három napi teljes, korlátlan szabadságot, illetve szüreti vakációt adjon társulatának, hadd mulassanak ők is, hisz minden oldalról szives meghívásokkal ostromolják a jó pécsiek — és megígéri, hogy ezt a három napot szorgalmukkal és igyekezetükkel helyre hozzák.

Balázsné Bognár Vilma engedett a jó kollegáknak és csakhamar az egész társulat élén megjelent a Mária-utcai színházi irodában.

A direktor Lóthként majd sószloppá változott, mikor maga előtt látta a derék primadonnát az egész társulattal.

Szinte megdöbbsent, pedig még akkor nem volt divatban a színész sztrájk.

De ez a megdöbbsenése csakhamar elmúlt, midőn *Bognár* Vilma szinte dalolva, oly olvadékonyan adta elő a társulat abbeli óhajtását, illetve kérelmét, a mit már emondtunk.

Kis Ferkó, az operette baritonista, látva azt, hogy a direktor kissé gondolkodóba esett a kérelem felett, egy kis rugót akarván adni a direktor elhatározásának, kijelentette, hogy a három napi gázsiról lemond a társulat; »ugy-e fiuk lemondunk« kiáltott hátrafelé

szeretetlenben részesüljön, melylyel egykoron a magyar szabadság legnagyobb harcosának adózott e haza minden fia.

A lelkesen megéljenzett beszéd után *Kossuth* Ferenc lépett az emelvényre s megkezdte ünnepi beszédét.

»Eljöttünk — úgy mond — én és több képviselőtársam, mindannyian a függetlenségi párt harcosai, hogy részt vegyünk az önök szép, dicső ünnepén. Mert mindenesetre dicsőség ez eme választókerületre, hogy a legnagyobb megpróbáltatásoknak kitéve, harminc éven át rendületlenül kitartott a függetlenség zászlója mellett.

Vissza gondolok arra, midőn harminc évvel ezelőtt megölték a kerület függetlenségi választó polgársága azzal, hogy nekem az országházban képviselői széket ajánlott fel. Tette pedig ezt azért, mert tudta, hogy legközelebb állok a nemzet édes atyjához. Nem hittem, hogy a Gondviselés megadja azt a szerencsét nekem, hogy módomban leszek atyám nyomdokait követve, harcolni a magyar nemzet függetlenségeért.

Reményem, hogy a függetlenség zászlója ebben a kerületben sohasem bukik el. Mi veszeléztetheti ezt a zászlót? A kormánypárt, a néppárt? Mit akar a kormánypárt? Azt, hogy hazánk ne a maga, hanem a szomszéd érdekeit szolgálja. Vagyonunkat ne a magunk jólétének elérésére, hanem az osztrákok erzsényeinek megtömésére fordítsuk, vérünket ne a magunk hazájáért, hanem a fekete-sárga zászló alatt ontuk! Uton-utfélen új és új terheket ró a magyarokra, s képtelennél képtelenebb adókkal terheli a magyar embert! Minden pipa dohányt, melyet magyar ember szív, megadóztatnak, ha a magyar ember csapra ver egy hordó bort, kiugrik belőle a finác s a kormány munkája az, hogy minden magyar ember ma már háromszáz forint adóssággal születik a világra. Természetes, hogy így a kormánypárt sohasem lehet az, mely a magyarok javát akarja s nehogy a magyar ember kiszabadítsa magát a már türehtelen bilincsek alól, azért folytatnak ádáz harcot mindazok ellen, kik a függetlenségi eszméknek hódolnak!

Ezután az önálló vámterület kérdésének fejtegetésére tér át s szavait ekként fejezi be:

»Ne tántorodjanak el soha a nemzet zászlójától, hulljon porba a fekete-sárga vészjel! Nemzetünk zászlója az, melynek vörös színe őseinknek a hazáért ontott véré, fehér színe

társainak. Mire azok egész khorusban lelkesen kiáltják: »lemondunk, lemondunk.«

Erre a lelkes aldozatra azonban *Bognár* Vilmának fanyarodott kissé el az arca, kinek ügylátszik egy csepp kedve sem volt lemondani a három napi gázsiról, lévén neki 1 napra esedékes 16 frt 18 kr. fizetése.

Ezt észre is vették a gyerekek, csakhamar mosolyra hangolták a primadonnát és ő is az elengedés mellett nyilatkozott.

A direktor el nem fogadva a felajánlott gázszi elengedést, feltétlen vakációt engedett az egész társulatnak. Kiki oda mehet, a hová tetszik, ott mulathat és úgy mulathat az illendőség határai közt, a hogy tetszik, csak október 11-én reggel 8 órakor az egész szintársulat pontosan a színpadon megjelenni elmulaszthatlan kötelességének ismerje.

Erre a szintársulat eloszlott. A Mária-utca csendes lett.

Sőt csendes lett az egész város tőlük annyira, hogy maga az igazgató, ki a három napi szünet alatt a városban ügyei után megfordult itt-ott, szinte megdöbbsent, mert soha sehol egy színészzel sem találkozott, mintha a föld nyelte volna el őket.

Mi az ördög, hát már nincs szintársulatom, hisz egytől-egyig csak nincsenek a szüretéken? Mondogatta az igazgató ismerőseinek.

Pedig úgy volt. Egytől egyig ott mulattak a szőlőkben az ő szives házi gazdáiknál. Mikor ott megunták magukat, akkor az-

a tiszta, mocsoktalan erényt, mely népünknek tulajdona, zöld színe a szebb jövőbe, Magyarország függetlenségének elérésébe vetett reményünket jelképezi.

Itt az Isten szabad ege alatt tegyünk igaz szívvel szent fogadalmat, hogy a miként a szent-lőrinci választó kerület harminc éven át híven kitartott a függetlenség zászlója alatt, az utódok is újabb harminc éven át rendületlenül kitartanak ama zászló mellett, melyre láng betűkkel van felírva a »Szabadság, testvériség és egyenlőség« nemzeti szentháromsága, hogy az ifjak büszkén tekintsenek vissza múltukra, az aggok pedig a jól elvégzett kötelesség büszke öntudatában szállhassanak sirjukba. Éljen a független Magyarország!

A szünni nem akaró, lelkes éljenzés csilapultával *Jeszenszky* Ferenc országgyűlési képviselő lépett az emelvényre s a következő beszédet mondotta:

Örömmel ünnepelünk a mai napon, midőn azt ünnepejük, hogy kerületünk harminc éven át híven kitartott a függetlenség zászlója mellett.

1867-ben, midőn a király és nemzet békejobbot nyújtottak egymásnak, a 48-as párt csak töredékből állott. Csak heten voltak azon 48-as képviselők, kik a nemzet függetlenségét írták föl jelszavul zászlójukra. Ezek voltak az apostolok, kik nem riadtak vissza attól a gúnyoltatástól, melynek akkor még kitéve valának; az isteni Gondviselés megengedte, hogy az a mag, melyet széthintettek, termő talajra talált, megtalálván a nemzet szívében ama hurokat, melyek a nemzet függetlenségéért zengenek. Ha visszapillantunk az elmúlt harminc év történelmére, úgy azt találjuk, hogy ez a kerület igen sok küzdelemnek volt kitéve. Azok, akik 30 év előtt a 48-as elvek mellett küzdöttek eme kerületben, jól tudhatják azt, mily erős küzdelmet kellett kifejteniök zászlójuk mellett. Vér is folyt, midőn a függetlenségi és 48-as párt jelenlegi szeretve tisztelt elnökének, Kossuth Ferencnek neve győzelemmel került ki a küzdelemből. Hogy akkor eme bizalmi nyilvánulást el nem fogadhatta, gyermeki kötelességének teljesítése volt oka, melylyel a nagy száműzött mellett kitartott. Ezután a kerület bizalma összpontosult azon egyénben, kit a magyar nemzet legnagyobb fia ajánlott: *Mátyus* Uzorban, kit sajnosan a halál korán ragadott ki körünkből.

Nem törött meg önöknek bizalma akkor sem, midőn eme kerület gyermekét két ízben is a 70-es években kormánypárti programmal

után gazdástul együtt átmentek a szomszédhoz, a ki borba töröszította, a harmadik szomszédhoz, a ki pedig kalbászszal kínálta őket szives fogadtatással és így tovább, elkezdtek a Fröhveisz-völgyön és elvégezték Skókon vagy Daindolon.

Azon a három napon át bizonynyal egy sem feküdt ott le, a hol reggel felkelt.

Egy barátja figyelmeztette a direktort erre a szőlőhegyi nagy murira, a melyben most a társulata könyökig vájkál, hogy jót mulasson rajtuk, egy sétát tett a Makár-uton.

És csakugyan látta, hallotta akár jobbra, akár balra tekintett, fiainak hatalmas danáját és meggyőződött arról is, hogy most minden kóristája nagyszerű szolistaává avanszirozott.

Mulatott mindenki, még a direktornak a néma szolgálója is, a kit a színészek kuka Ágnesnek kereszteltek, még ez is kiszökött a városból és nem látta azt nem három, hanem hat teljes napig a színház körül egy ember fia sem.

Csak egy tagnak fájt a szive, hogy nem lehet a mulatók közt, pedig ez az egy tag, mint tudjuk, közel állt a direktorhoz, lévén a direktornak rokona, kit abban az időben mint festőt hozott a színészethez.

Az illető jelenleg is Pécsen van Tiszay-nál. Csak ennek fájhatott szegénynek a feje, hogy egész naphosszat — szabad lévén a színpad — az azon kifeszített vásznakat má-

léptették föl. Híven kitartottak majd egy évtizeden át, kit a nemzet atyja, Kossuth Lajos ajánlott: *Helpy* Ignác mellett. Majd egy ízben bizalmuk *Mende* Bódog felé hajlott. 1881-ben és a következő választásoknál önöknek bizalma felém irányult, kit falusi magányából kiragadva, eme díszes állásra érdemesnek tartottak. Részemről iparkodtam ama szent cél felé törekedni, mely a magyarok függetlenségét akarja kivívni. Az elmúlt választások alkalmával erős küzdelmet nem kellett kifejteniök, kivéve a legutolsó választást, mely alkalommal az önök elvhűsége erősen próbára lett téve. Ezen választás volt az, midőn irtóháborut intéztek az egész országban az ellenzék sorai ellen. Egyrészt a kormány vesztegetéseivel, másrészt a meglevő törvények elleni bujtogatással. Nem szándékozom a függetlenségi és 48-as párt küzdelmeit az elmúlt évekről önöknek ecsetelni, mert figyelemmel kísérték a párt működését. De örömmel nézem önöknek sorait, kik lelkesedve jelentek meg, meghallgatni pártunk apostolait, hogy szívökbe vessék, ép úgy mint atyáik, önök is gyermekeik lelkébe az önzetlen és tiszta hazaszeretetet. Sajnosan kevesen vannak a jelen korban, kik megvetve minden anyagi előnyöket, a nemzet függetlenségéért önzetlenül küzdenek. Büszkén állunk önök előtt, mert sajnosan kevés oly kerület van az országban, mint a szent-lőrinci, mely híven kitartott, nem hallgatva a lelketlen kufárookra, kik a gyengéket tévutra vezetni iparkodnak, úgyszintén azon bujtogatókra, kik a szentesített törvények ellen lázitanak. Mert önök híven kitartanak és tántoríthatatlanul küzdenek a nemzet függetlensége mellett. Hol van egy nemzet, mely nagy legyen, ha nem független? Hisz a legparányibb féreg is szabadságáért küzd, csak a magyar nemzet lenne az e föld kerekén, mely függetlenségét nem akarná? Nem hiszem azt, hogy legközelebb ne jönne el azon idő, midőn a nemzet álmából fölébred és függetlenségét követeli. Azon reményben zárom szavaimat, vajha az ország többi kerülete is az önök elvhűségén fölbuzdulva, példájukat követve lerázná magáról a tespedés súlyos bilincseit és a nemzet függetlenségéért oly erővel küzdene, mint azt harminc év óta a szent-lőrinci választókerület teszi.

Éljen a független Magyarország!

Ezután *Bagoly* Kálmán mondott lelkes, hazafias lángu beszédet, melyben ő is méltatta a szent-lőrinci választó kerület kitartását, melylyel az harminc éven át küzdött a függetlenség zászlója mellett. Beszédét Kossuth Ferenc, a

zolnia kellett. No de becsületére válják, szive sebben dolgozott, tudva azt, hogy fel kell neki használni az üres színpad területét munkájára akkor, mikor az nincs elfoglalva a sok próba által.

Azonban ne higgye valaki, hogy a direktor is makár-uti sétájáról olyan józanon jött volna haza, a hogyan elindult.

Ember volt az a talpán, a ki abban a jó időben sétára ment ki a szőlők közé és józanon jött légyen haza.

»Hej, nem úgy van ma, mint régente volt.«

Abban az időben az a boldog szőlősgazda, kinek egyre-másra telt a pincéje jó borral, a melyért azokat a ropogós százásokat fizették a borkereskedők, ha elhaladt présháza mellett egy ismerőse s azzal egy ismeretlen, vagy akár teljesen ismeretlen, a szives köszönés után, úgy segítjen, meg nem állta, hogy be ne vezesse és torkig el ne lássa vendégét abból, a miből neki az Isten bőven adott: borral, pecsényével, kalácsosokkal stb-vel.

Igy járt a direktor is, egyszerű sétát akart tenni, hogy gyönyörködhessek az ő fiainak a mulatozásán és fél utra sem mehetett Rácvárosig, már is hegyre fel, hegyre le, vagy hat pincében murizni kellett neki és bizony csak a késő esti órákban vetődött haza — nagy nehezen — és csak is társaságban...

Felismerték a szőlőkben itt-ott mulató

függetlenségi és 48-as párt vezérének éltetésével fejezte be.

Hentaller Lajos és *Györy* Elek országgyűlési képviselők mondottak még gyűjtő hévvel és nagy lelkesedést kelte hazafias és a szent-lőrinci választó kerület elvhűségét méltató beszédeket, melyeknek sorozatát *Farkas* Emil lelkes záróbeszéde fejezte be.

Üdvözlő sürgönyöket küldtek Pécsről *Jobszt* László dr. és *Toldi* Béla dr., melyeket az ünnepélyen *Farkas* Emil olvasott föl.

A bankett.

Délben fényes bankettre gyűlt egybe az ünneplő közönség a nagyvendéglőben, hol 105 résztvevőre volt terítve. A lakoma zene hangjai mellett kedélyes hangulatban folyt le. A harmadik fogásnál *Nagy* Imre mecskei református lelkész lelkesült hangon *Kossuth* Ferencet, a kerület első függetlenségi képviselőjét s az országos függetlenségi s 48-as párt vezérét köszöntötte fel.

Kossuth Ferenc megköszönve azokat a megható ovációkat, a melyekben az ünneplők őt részesítették, poharat emeli *Jeszenszky* Ferencre, a kerület jelenlegi képviselőjére, a ki a függetlenségi zászlót erős kézzel már oly régtől fogva lobogtatja ebben az elvű kerületben.

Bodonyi Nándor, sellyei tanító olvasta fel azután a »Pécsi Figyelő«-ben tegnap megjelent költeményét s ezzel köszönti föl *Kossuth* Lajos fiát, *Kossuth* Ferencet.

Barthalos a királyra, *Morvay* Ferenc a hazára s a függetlenségi képviselőkre, *Kubik* Béla képviselő a jelenlevő református lelkészekre, *Jeszenszky* Ferenc a választó közönségre mondtak nagy tetszéssel fogadott felköszöntőket.

Majd a *Kossuth*-nótára gyűjtött az egész ünneplő közönség, mely a leglelkesebb hangulatban folytatja a mulatozást.

H i r e k.

Pécs, 1899. október 12.

Himnusz az elvhűségről.

Sziklát ha láttok rendületlen állni,
Midőn az orkán zúg felette át;
Ha láttok tölgyet, mely — csapkodja bármi —
A vésznek meg nem hajtja derekát;
Királyi sást ha láttok fenn a légben,
A nap parázs hevével is dacolva, —

színész lurkók direktorjukat és bizony becipelgették őt akarva nem akarva a szőlők közé, a minek azután derűre-borura való mulatság lett a vége.

A ki pedig azt hinné, hogy három napi vakáció után pihent és új erővel — helyrehozandó a mulasztottakat — fogtak hozzá a próbákhoz a gyerekek, az ugyan nagyon csalódnék.

De legkeservebben csalódott a direktor maga.

Mert ott látjuk a direktort, jön-megy türelmetlenül október 11-én már 8 óra előtt a színpadon. Nyolc órára a női személyzet mind együtt van; de férfinak se hire, se hamva. Elmúlik 9—10 óra, férfi szereplő nem jelentkezik. Végre úgy fél 11 óra felé kezdenek egyenként a kórus gyerekei kullogni a színpad felé, borzas hajjal, álmatlanul, mámorosan és rekedten, mint egy beütött dob.

A nők természetesen kacagva fogadják az egyenként érkezőket, kik táradtan dőlnek az ugynevezett hokerlikre, mert hisz egyik sem jött hazulról, hanem egyenesen ki a Makárból, ki a Fröhweiszból, Daindolból, vagy Szkókból.

Csak a direktor nem nevetett, mikor végignézett a jókedvű kompánián, elgondolta, hogy milyen szép operai kórusnak néz ő most eléje s mindennek hegyébe még az, hogy a karmester nem található sehol, csak nagy

Gondoljatok rá, hogy az elhűségben
Hasonló volt e nép a régi korba'!

Férget ha láttok porba' csúszni-mászni,
Nádat a szélben folyton hajlani;
Elvert ebet ura nyomába' járnai,
Heréket a dús mézen rajzani;
És napraforgót, a hogy fordul épen
A nap felé, a merre az halad, —
Gondoljatok rá, hogy a kegylesében
E nép mögöttük ma el nem marad!

Épen ezért, kik álltok mint a szikla,
Felette bár pusztító vész halad;
S erősen, mint a tölgy, el nem szakítva
A szent elvektől harminc év alatt;
Kik sasként szálltok ideálok útján,
Habár e kor haszonleső s rideg
És lelkesedtek népünk dicső multján:
Köszöntelek ma, szentlőrinciek!

Harminc év telt el, hogy lobogtatjátok
A függetlenség szentelt zászlaját . . .
És ime ma büszkén nézünk reátok,
Ajukunk felétek hozsannát kiált.
Üdvözet néktek, kik Kossuth apánknak
Nyomát járjátok harminc éve már,
S a negyvennyolcas dicső szabadságnak
Oltárához fohásztok egyre száll!

Üdvözet néktek, mert hisz' Baranyánknak
Ti vagytok ma vitéz kurucok;
Közöttetek még Rákócy szavának
Dicső zengését ma is hallani;
Ti vagytok még csak, labancok korában
A kik megállnak zászlajuk alatt,
S ti vagytok, kik Bercsényi haragjával
Adtok a felsőbb kegynek kosarat!

Mi is ünneplünk veletek ma ime,
Ünnepeljük ti elhűségteket.
S egyet óhajt ma mindnyájunknak szive,
A kik szeretjük ezt a nemzetet:
Hogy az Uristen adjon a magyarnak
Ti hozzátok hasonló fiakat,
Szent elveinknek kik sikert aratnak —
S szabad lesz e nép és szabad marad!

Igric.

Napirend 1899. október 13-án.

Naptár: péntek, okt. 13. — Róm. kath. Kál-
mán. — Prot.: Ede. — Görög-kel.: (okt. 1.) B. A.
véd. — Zsidó: Marcheswan 9. — Nap két 6 óra 18
perckor; nyugszik 5 óra 14 perckor. — Hold két dél-
után 2 óra 40 perckor; nyugszik este éjfélnél.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai inté-
zet jelzése szerint: nyugaton csapadék és később bo-
rulás várható.

Színház: »Narcisz«, szinmű.

ügyyel-bajjal tudta meg a direktor, hol le-
ledzik ő kelme; azt is tudta, ha el nem megy
érte személyesen Szkókóba, nem fogja látni
talán hetekig sem.

El is ment a direktor karmesteréért, a
kinek esze ágában sem volt még a zongorá-
hoz ülni, olyan jól érezte magát, mintha csak
aznap kezdte volna a pityizálást, de helyre
gyerek lett azután, úgy mentek alatta a dal-
művek, mint a karikacsapás és a fiuk is be-
váltották szavukat.

Szorgalmukkal, igyekezetükkel halálták
meg direktorjuknak a három napi vakációt,
mert nem csekély dolog az, hetenként két
operai előadáshoz az ujonc kardalosoknak csak
annyira is elkészülni, hogy a betanultak mel-
lett helyt álljanak.

Hogy efféle szüreti barátság ma nem
nyilatkozik úgy, mint régebben, annak oka
az, hogy azóta eddig egyáltalán szüret sem
volt, de már kezdenek jelentkezni ismét a
jó idők.

Hanem hogy még egyszer igyunk 20
kros pompás pécsi borokat, mint akkor, az
nem fog bekövetkezni, pedig bekövetkezhetnék,
ha — — — — — elég az hozzá, így volt ez
akkor — de nem úgy van most s nem is lesz
úgy, mint régen volt.

. . . . . s.

— **(Személyi hírek.)** Báró *Fejér-
váry* Imre dr. főispán ma a délutáni gyors-
vonattal Budapestre utazott. A főispán holnap-
után jön haza Pécsre. — *Majorossy* Imre
polgármester ma délután szintén Budapestre
utazott, városi ügyekben.

— **(Pécs város közigazgatási
bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta
havi ülését a városháza közgyűlési termében
báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnökle-
te alatt. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy* Imre
polgármester, *Nendtvich* Andor árvaszéki el-
nök, *Tróber* Aladár főjegyző, *Fekete* Mihály t.
főügyész, *Cirer* Elek dr. t. főorvos, *Salamon*
József kir. tanfelügyelő, *Kovácsfi* Kálmán kir.
főmérnök, *Ternovszky* Alajos helyettes pénz-
ügyigazgató, *Szeregy* József, *Aidinger* János,
Krasznay Mihály, *Egry* József, *Ullmann* Ká-
roly, *Záray* Károly, *Pleininger* Ferenc, *Jobst*
László és *Szuly* János bizottsági tagok. A
napirend előtt felszólalt *Majorossy* polgármes-
ter s emlékeztetve arra, hogy holnap lesz a
város volt főispánjának, *Kardos* Kálmánnak a
nevenapja, indítványozta, hogy ez alkalomból
a közigazgatási bizottság küldje el neki sze-
rencsekívánatait, mert — tette hozzá a pol-
gármester — bizony Isten megérdemli. A bi-
zottság nem mondott ennek ellent s elfogadta
az indítványt. Ezután gyorsan pörgették le a
napirend tárgyait, a vasuti tűztávlatban kért
épitkezések ügyét kivéve, a melyek hosszas vi-
tát provokáltak, úgy, hogy az ülés csak fél
12 órakor ért véget.

— **(Negyven év után.)** A napok-
ban közöltük, hogy *Rossics* Sándor pécsi igaz-
gató, ünnepélyrendező bizottsági elnök, felhívást
intézett 40 éves találkozóra iskolatársaihoz,
kik ezelőtt 40 évvel 1859-ben hagyták el a
pécsi tanítóképezde falait. A 66 iskolatárs kö-
zül többen már bevégezték földi pályájukat,
de egy jó része életben van s a kik eljöttek
a 40 éves jubileumi ünnepségre, üdeségük
mellett jó kedvet, derült hangulatot hoztak
magukkal. Tegnap (szerdán) este volt az ismer-
kedő találkozás a »Magyar Király« ven-
dégloben, hol a Pécsen lakó iskolatársak kö-
zül öten, vidékről 11-en jelentek meg. Ezek
tisztelőre a pécsi tanítói karból eljöttek:
Czury József, *Szvácsék* Mihály, *Klingenberg*
Jakab, *Borsy* György, *Mussong* Vince, *Skol-
nik* Géza, *Mihálovics* Antal, *Germán* István,
Dillmann Antal. Ez est valóban beillett ismer-
kedő estélynek, mert a 40 év előtti iskolatársak
jórészt nem ismerték föl egymást. A társaság
vig hangulatban s érzékeny jelenetekben bő-
velkedő kedélyességben töltötte az estét, mind-
azonáltal idejekorán nyugalomra tértek, hogy
a mai nap programjának eleget tegyenek. Ma
csütörtökön tartották reggel 1/2, 10 órakor gyű-
lekezésüket a belvárosi fiúiskolánál, honnan
testületileg vonultak át a belvárosi templomba
hálaadó istentiszteletre. A találkozóra a kö-
vetkező vendégek jöttek meg: *Szauter* An-
tal egykori képzőtanárunk, jelenleg göröcsönyi
plébános, kihez még most is gyermeki szere-
tettel ragaszkodnak az öreg fiatal iskolatár-
sak. Továbbá *Donner* (Dévai) János k.-tanító
Szulokról, *Soostó* Gyula gimn. rajztanár, *Ro-
zsics* Sándor igazgató, *Repich* Vince igazgató,
Fuchs Ádám nyug. igazgató, *Keller* István
várnagy Pécsről. *Allinger* János (Komló), *Ke-
lemen* László (Tamási), *Hesz* Károly (Lapáncsa),
Schneider Henrik (Siklós), *Pavlinek* József

(Trezovác), *Schrempf* József (Belisce), *Viezler*
József (Szür), *Knöller* Jakab (Kis-Sztapár),
Brogly József (Romonya) és *Deli* János (So-
moggy-Hetes.) Megható volt a belvárosi temp-
lomban tartott Te Deum, melyen az iskolatár-
sak boldogan győződtek meg, hogy egykori
kedves tanárjuk, *Szauter* Antal, még mindig
érces, szép hangján intónálta a misét. Mise
után a *Littke* féle pezsgőgyárat nézték meg, a
honnan bankettre a »Magyar Király«-ban gyűl-
tek össze. Délután a Tejcarnokot, a Zsolnay-
gyárat és a Scholtz-féle sörgyárat tekintették
meg s ezzel a ritka szép találkozási ünnep be-
fejezést is nyert.

— **(Telefón-hálózatunk államo-
sítása.)** Mint értesülünk, a városunkban levő
telefonhálózatot jövő 1900. január 1-től az
állam fogja az eddigi tulajdonostól *Koharits* N.
Jánostól átvenni, illetve a tulajdonjogot meg-
váltani. A telefonhálózat berendezésének, úgy
a vezetékek és készülékeknek leltározása most
folyik.

— **(A »Szigetvári Jótékony Ke-
resztény Nőegylet«)** saját pénztára ja-
vára f. hó 21-én a »Szigetvári Olvasó-egylet«
helyiségében táncal egybekötött teaestélyt
rendez. Belépti díj: személyenkint 1 korona.
Kezdeté 1/2, 9 órakor. Felülfizetések a nemes
cél iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak
és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Halálozások.)** *Burghardt* József
dr., a budapesti IV. kerületi kir. járásbíró-
ság albirája, Karlsbadban, életének 45-ik évében el-
hunyt. *Burghardt* József pécsi születésű volt,
testvérei és rokonai is itt laknak s haláláról
ugyancsak ők adták ki a gyászjelentést. Már
régóta betegeskedett s Karlsbadban keresett
gyógyulást. E helyett azonban az örök nyu-
galmat találta meg. Testvérei *Burghardt* János,
István és *Mari*, úgy nagyszámú rokonság gyá-
szolja elhunytát. — *Arndt* Henrik, bányate-
lepi róm. kath. kántor, tegnap este, életének
61-ik évében, hosszas szenvedés után meghalt
Temetése az irgalmasok kórházából holnap
(pénteken) délután 5 órakor lesz a budaikül-
városi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő
misét szombaton délelőtt 9 órakor mutatják
be a belvárosi plébániatemplomban. — *Nell*
Sándor, pénzügyőri fővgyázó, életének 48-ik
évében tegnap meghalt. Temetése ma délután
4 órakor volt a közkörházból a szigetikülvá-
rosi temetőbe.

— **(Ellenőrzési szemlék.)** A Fri-
gyes-laktanyában most folynak a közös had-
sereg részéről az ellenőrzési szemlék. Tegnap-
előtt a szigetikülvárosi lakos tartalékosok,
tegnap a belvárosiak, ma a budaikülvárosiak
jelentkeztek s holnap a bányatelepiek feletti
szemlével érnek véget az ellenőrzési szemlék.
A pótelőrzési szemlék november 2—6 nap-
jain tartatnak meg.

— **(Bolondgombák a városhá-
zán.)** A város közigazgatási bizottságának
mai ülésén a tisztí főorvos jelentésének kap-
csán, a mely megemlékezett a teljesített piac-
vizsgálatokról s elkobzott mérges gombákról,
Záray Károly azt az eszmét tette szóvá, vaj-
jon az orvosi vizsgálatok mellett nem volna-e
helyes a gombák ismeretét a közönség köré-
ben szemléltető módon is terjeszteni. A kor-
mány adott ki táblázatokat, melyeken a mér-
ges gombák színezett hű ábrákban vannak

feltüntetve; ezeket kellene megszerezni és alkalmas helyen közszemlére kifüggeszteni. A városháza kapualjában ugyanis van már egy szép nagy ráma, melyben most a tisztviselők név- és lakjegyzéke pompázik minden szükség nélkül, oda lehetne tenni — habár csak képen is — a bolondgombákat s ennek a közönség bizonyára nagyobb hasznát látná, mint a tisztviselők addresszeinek. *Cirer* főorvos helyeselte az eszmét, hogy a gombaképek alkalmas helyen kifüggesztessenek s megigérte, hogy ez iránt intézkedni fog, mit a közigazgatási bizottság helyeslőleg tudomásul vett.

— **(Megunt szerelem.)** A mohácsi határban a szőlők között egy kis kunyhóban lakott *Szabó Mari* a szeretőjével, *Ritter János*-sal. A két szerelmes már évek óta ismerte egymást s a kunyhóban is boldogok voltak. Azonban mostanában *Ritter János* kezdett elhidegülni a szeretőjétől és nem bánta volna, ha szakíthatott volna vele. De *Szabó Mari* szerelme még mindig a régi volt; sőt most féltékenység is járult hozzá s ezzel egyre győrtörte kedvesét. Egyik közelebbi éjjel későn, ugy éjteltájban tért haza *Ritter János*, a miért szeretője megtámadta és sirva is, meg átkozva is a szemére hányta, hogy már nem szereti. *Ritter* erre annyira dühbe jött, hogy kést rántott elő és a nőt összeszurkálta. Talán meg is öli, ha a sikongatására egy mezőőr be nem megy a kunyhóba és ki nem veszi kezéből a vérbeborult nőt. A késelő szeretőt nyomban följelentették s elfogták; a bíróságnál be is ismerte, hogy szeretőjét meg akarta ölni, mert megunt szerelmétől akart megszabadulni. A megkéselt nő élet-halál közt van; *Ritter János* pedig a börtönben várja büntetését.

— **(Építkezések a vasuti tűztávlatban.)** Két építkezési ügy, mely a vasuti tűztávlaton belül való építkezés tárgyában került közigazgatási bizottság elé, ma ott hosszadalmas vitákat keltett. Az egyik a villamos telepen szándékolt építkezés ügye, melyre nézve a kormány azt kívánja, hogy mivel a telek a város tulajdona, a város és a villamos társaság közösen állítsanak ki nyilatkozatot, melyben a kártérítési igényről lemondanak a vasuti üzemből netán származható károk esetére. *Aidinger János* fölöslegesnek tartja, hogy a város is adjon ilyen nyilatkozatot, miután az építmény a villamos társulat tulajdona lesz, a telekben pedig, a mely a városé, a vasut kárt úgy sem okozhat. *Kovácsfi* főmérnök azonban a nyilatkozatot a város részéről is szükségesnek tartja, minthogy a fölülépítmény tulajdona is átszáll bizonyos idő múlva a városra. Hosszas vita után végül a bizottság elfogadta *Jobst László* közvetítő indítványát, mely szerint a zágrabi üzletvezetőség felhivatik a város által is aláírandó nyilatkozat megszerkesztésére, abban azonban kiteendő, hogy ez a nyilatkozat nem érinti a város és a villamos társaság közt szerződésileg megállapított jegviszonyt.

A másik ügy *Ráth Mátyás* építési ügye volt, aki fatelepén egy lakóházat és egy őrházat akar építtetni. Erre nézve a helyszíni tárgyalással megbízott keldöttség azt javasolja, hogy az építtető állítson ki egy a vasut elleni kártérítésről lemondó nyilatkozatot s ezt bekebeleztesse be, de mivel ipartelepről van szó, engedtessek el a karbantartási költség biztosítására szokásos zálogjogi bekebelezés. *Majorossy* polgármester fölöslegesnek tartja a lemondó nyilatkozat bekebelezését is, mert ugyanazon a telepen már több ilyen építkezés történt a nélkül, hogy a bekebelezés követeltetett volna s a pályaudvar átalakítása folytán most már ugyanis ugyszólván ki van zárva a károsodás veszélye. Hasonló értelemben szólottak föl *Aidinger János* és *Egry József*, míg *Záray*

Károly azt vitatta, hogy ez a kérdés nem is tartozik a közigazgatási bizottság hatáskörébe, mely csak kiadja az építési engedélyt; az, hogy a vasut hogyan biztosítja a lemondó nyilatkozat hatályát esetleges birtokváltozás esetére az a vasut dolga. *Kovácsfi Kálmán* és *Fekete Mihály* ellenben szükségesnek tartják a bekebelezés kikötését. A kérdés szavazásra bocsátatván, a bekebelezés kikötése mellett 7 bizotts. tag, ellene is ugyanannyi szavazott, mire a főispán akként döntötte el a kérdést, hogy az építési engedély csak azzal a föltétellel adatik ki, hogy az építtető az esetleges károkért való kártérítési igényéről a vasut ellenében lemond s az erről szóló nyilatkozatot bekebeleztesse.

— **(Meglőtt asszony.)** A csarnótai szőlőhegyen halálos sebbel találtak egy reggel egy asszonyt. *Bunda Zsuzsannának* hívják az illetőt és azt vallotta, hogy *Mohácsi József*, szőlőbeli lakos, lötte meg. A meglőtt asszony Terehegyre való s a szőlők között akart átmenni, mikor egyszerre *Mohácsi* rálőtt és mel-lén életveszélyesen megsebesítette. *Mohácsi József* kihallgatván, azt vallotta, hogy az asszonyt szőlőlopáson érte s mikor az megfutamodott előle, akkor lőtt rá. A vizsgálat folyik s majd az deríti ki, mi volt az igazi oka az asszony meglövetésének.

— **(Katonai fölülvizsgálat.)** Egyes katonai fölülvizsgálat volt ma a vármegyeház nagytermében. A polgári hatóság részéről jelen voltak: *Sey László* kir. tan., helyettes elnök, *Mende Lajos* dr. vármegyei tiszti főorvos; — a közös hadsereg részéről: *Albach* Rudolf vezérőrnagy, *Marek Vencel* törzsorvos; — a honvédség részéről pedig *Panos* ezredes, *Gidófalvy* és *Hrabécy* ezredorvosok és az elődök. Összesen mintegy 300 — részben már állományba vett — ujonc került vizsgálat alá, kiknek nagyrésze szabadságoltatott. A legközelebbi fölülvizsgálat f. hó 20-án lesz.

— **(Katholikus egyetem Pécsen.)** A pécsvárosi papság ma értekezletet tartott a Kath. Körben *Troll Ferenc* választott püspök elnöklete alatt a katolikus egyetem ügyében. A kérdéshez *Wurster Antal* kanonok, *Rézbányay János* dr., *Hánuy Ferenc* és *Vajdits Gyula* szóltak hozzá s kimondták, hogy a kath. egyetem eszméjének hívei, azt tehetségükhöz képest anyagilag is támogatják s helyeül Pécsen legalkalmasabbnak tartják. Végül *Hetyey Sámuel* megyéspüspöknek köszönetet szavaztak a kath. egyetemre tett fejedelmi adományáért.

— **(Pisztoly a gyerek kezében.)** Szent-István községben a napokban véres baleset történt, a mit az a még mindig el nem kerülhető gondatlanság okozott, hogy a töltött fegyvert a gyerekek kezébe jutni engedik. Így történt *Vendelin Jánoséknál* is, a hol a tizenhároméves *Vendelin Józsi* elővette apja töltött forgópisztolyát és azzal játszott. Jelen volt *Morva Istvánéknak* hétéves kis fia is s egyszerre a pisztoly csak elsült a *Vendelin* gyerek kezében s *Morvák* fiát a golyó mellbe találta. A meglőtt gyerek most életveszélyes sebben fekszik. Az esetről jelentést tettek a bíróságnak.

— **(Feltört pince.)** Szava községben *Bagi Antal*, ottani lakos, pincejét eddig még ismeretlen tettesek feltörték s elvittek onnan bort, zsirt és egy csomó élelmiszert. A káros feljelentésére megindították a nyomozást az ismeretlen betörők után s már nyomukban is vannak a tetteseknek.

— **(Egy havi rend.)** A közigazgatási bizottság mai ülésén felolvasott polgár-

mesteri jelentés szerint a múlt hóban a város közigazgatási iktatójába beérkezett 2082 ügydarab; hátralékban volt 997 ügydarab. Az összes 3077 darabból elintéztést nyert 1849 darab; hátralékban maradt 1228 ügydarab. A rendőrkapitányi iktatóba beérkezett 2001 ügydarab, hátralékban volt 93 darab; az összes 2094 darabból elintéztetett 1998 darab, hátralékban maradt 96. Büntügy volt 11; vétség 24; kihágás 233. Cselédkönyv 14, iparigazolvány 11 adatott ki. Letartóztatva lett 124 egyén; eltoloncoltatott kísérettel 4, kötött utlevéllel 23. A szállodákban megfordult 720 utas. A községi bírósághoz érkezett 498 ügydarab; hátralékban volt 61 drb. Az összes 559 darabból megszűnt 38; letárgyaltatott 480; hátralékban maradt 41 darab. A bányatelepi közs. bírósághoz érkezett 81 ügydarab; letárgyaltatott 44; megszűnt 37. Utadóban befolyt 1624 frt 92 kr, 216 frt 83 krral több, mint az előző augusztus hóban.

— **(Az asszony verve jó.)** Bár nem volt a felesége *Csokonya Péter* karancsi lakosnak *Bittó Eva*, mégis ezt a közmondást akarta rajta kipróbálni. Régi haragosa lévén, már régen igerte neki, hogy megveri. S ezt az ígérését most be is váltotta. Megleste *Bittó Évát*, mikor az asszony egyedül volt otthon s azután rátámadván, saját lakásában földreverte és összerugdosta. Csak a szomszédok vehették ki a kezéből a megvert asszonyt, a ki most feljelentette a boszúálló embert a bíróságnál.

— **(Furcsa születésnap iüdvözlet.)** Szabolcsan *Nagypál György*, ottani lakos, háza mellett egyik közelmúlt este óriási robbanás zaja verte fel a csendet. A ház ablakai mind betörték és egyéb rongálás is történt. A káros feljelentésére megindult nyomozás kiderítette, hogy a ház mellett *Kovács István* bányász dinamitot robbantott fel s ez okozta a kárt. *Kovács* azonban azt vallja, hogy semmi rossz szándéka nem volt a dinamit felrobbantásával, csak így akarta üdvözölni *Nagypál Györgyöt*, kinek születésnapja volt. Hanem hát a furcsa születésnap iüdvözlésért mégis a bíróság elé kerül.

— **(Megcsipett tolvaj.)** A Terézt utca egyik házában lakó *Weiss Antalénak* udvaráról ma reggel elveszett két pár galamb, melyek a ducból tűntek el és egy mozsár, mely kint állt a folyosó deszkáján. Mikor az elveszett galambokat keresték, az udvar hátuljában rejtőzve megcsipte a káros fia *Felber István* munkanélküli kőművesinast, a kit természetesen rögtön átadtak a rendőrségnek. A megcsipett tolvaj tagadja, hogy ő lopta volna el a galambokat és a mozsarat s azért ment volna másodszer is az udvarba, hogy lopjon, de a gyanuokok oly súlyosak ellene, hogy letartóztatták s most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Szoborrá változott halottak.)** Sajátságos hirt közölnek Amerikából, amelynek szavahihetőségét azonban maga a tudomány is megerősíti. Egy találékony philadelphiai polgár kedves oldalbordáját, amikor az meghalt, galvanoplasztikai uton rézszoborrá változtatta és azt, akit életében oly forrón szeretett, így megóva az enyészettől, szalonjában a zongora és játékasztal közé állította. Az amerikai lapok ezt a hirt közölve hozzáteszik, hogy Amerikában kezd divatba jönni, hogy az ember drága halottait rézbe burkolva lakásában tartsa, ahelyett, hogy a sötét sirnak vagy a halottégető kemencének adja át. E célra a holttestet a bebalzsamozáshoz hasonló módon preparálják, azután tömény salétrom-ezüst fürdőbe helyezik és foszfor, valamint kéngőzők hatásának teszik ki. Az ily módon kikészített test nagyon jól vezeti a villamos áramot és most már csak galvanoplasztikai fürdőbe kell tenni,

melyben lassankint rézrészecskék rakodnak le a bőrre és a test tiz nap alatt tökéletes bronzszoborrá válik. Ez az eljárás különben már nem új, mert egy francia orvos azt egy kis leány holttestével már évekkal ezelőtt megcsinálta és ilyen módon a halottnak a legkisebb részletekig is hű másához jutott. De mi lesz, ha a halottak e galvanoplasztikai megörökítését általánosan fölkarolják? Minden családnak meg volna a maga családi szoborkiállításra és a sir és halottégető kemence fölöslegessé válna. De mert az eljárás nagyon költséges, egy pár haláleset a kevésbé jómódukat csakhamar tönkretenné, a végrehajtó lefoglalná a családi szobrokat és az ember megérhetné, hogy jó nagyapjából vagy közönséges rézüst válik, a melyben szennyruhát főznek.

— **(Nehéz napok.)** A legnehezebb napok a katonaeletben, a melyeket most él a baka. A bevonulástól számítandó nyolc hét alatt el kell sajátítani minden katonai tudományt a regrutának. Pedig az nem könnyű dolog. Gyötrelmes, sok szenvedéssel és sok fáradtsággal jár. A kemény fekvőhelyen sem igen engedik nyugodni a bakát. Már hajnalban felferik és zavarják a gyakorlótérre, ahol kevés megszakítással estig marad. És az egyik nap épen olyan, mint a másik. Megszokásból áll és sehol semmi új könnyítés. Elvégre is a nyolcadik héten beletörődik a nehéz életbe a nehéz bakatest. De mennyi sóhaj, elfojtott keserv hagyja el addig az ajkakat. . . Aztán vigabban megy már. A szokás a legremekebb nevelő.

— **(Különös halászat.)** A mennyei birodalom sok egyéb furcsaságai között a halászat egy különös neme érdemel felemlítést. A chinaiak egy madárfaj, a koromán segítségével halásznak. Bámulatos, mennyi halat hoznak föl ezek a madarak és pedig jó nagyokat, melyeket lenyelni nem képesek. Az ilyen halakkal a koromán a parthoz uszik, hogy ott erőt vegyen rajta, de miközben így prédáját lenyelni igyekszik, akárhányszor másik madár csap le oda és mialatt a két szárnyas a prédán marakodik, a hal sokszor elmenekül. A halász, hogy ezt megakadályozza, csolnakján folyton ide oda evez a halászó madarak között és mihelyest azt látja, hogy valamelyiknek hal van a szájában, a halat egy kis háló segítségével madarastul együtt elfogja. A halász erre elveszi a koromántól a halat, melytől az nem szívesen válik meg, kielégíti a madarat egy kisebb hallal és újra a vízbe dobja. Minden madárnak a nyaka tövére egy kis zsinór van kötve, hogy a halat le ne nyelhesse, hanem a torkán akadjon. A halász pedig látva, hogy a madár fuldoklik, csak megnyomja egy kicsit a nyakát és az elfogott hal kicsuszik.

— **(A föld népessége.)** Az utolsó népszámlálások statisztikai adatai szerint az emberek száma 1874-től 1895-ig 1391 millióról 1480 millióra emelkedett. Ez hat százaléknál növekedést jelent. Ha a jövőben öt százalékos emelkedésre számítunk, a földön 1900-ban 1549 millió és 2000-ben 2548 millió ember lesz. Malthus, a híres statisztikus, azt a megjegyzést is teszi, hogy ilyenemű növekedésnél az emberek jórésze éhhalállal megy tönkre, ha idejekorán nem gondoskodnak arról, hogy e rendkívüli gyarapodásnak megfelelően célszerű telepítéseket is teremtsenek.

— **(Adóügyek.)** A helyettes pénzügyigazgató által a városi közigazgatási bizottság elé terjesztett jelentés szerint Pécs városában állami adó címén szeptember hóban befolyt 19.274 frt 79 kr, míg a múlt év szeptember havában 19.124 frt 71 kr. volt az adóbevétele, az idei év kilenc hónapjának bevételi eredménye 5.448 frt 13 krral maradt mögötte a múlt év hason szakának eredménye mögött, ami annál sajnálatosabb, mert még azok sem tesznek eleget fizetési kötelezettségüknek, akik teljesen fizetőképeseek, miért is a pénzügyigazgató a jövő hóra, ha kedvezőbb eredmény el nem éretnek, erélyesebb rendszabályok foganatba vételét helyezte kilátásba.

— **(Népmozgalom és egészségügy.)** A tiszti főorvosnak a város közigazgatási bizottsága előterjesztett jelentése szerint Pécs városában a múlt hóban élve született 110 gyermek, meghalt 100 egyén. A kórházakban a beteglétszám 575 volt, a miből a városi köz-kórházra 469, a bányatelepire 43 és az irgalmasok kórházára 63 esik.

— **(Kinai koldusok.)** Kurant Mór, ki hosszú ideig Kinában tartózkodott, a kínai életet jól ismeri és jelenleg a kínai nyelvi tanszéket tölti be, a következőket írja: Kinában igen gyakoriak az egyesületek. Vannak ott titkos és nyilvános, humanitarius és nemzetgazdasági, vallási és profán, falusi és városi, helyierdekű és közegyesületek. Legérdekesebb a koldusok egyesülete, mely tervszerűen alakított szindikátust képez. Hogy a koldusokat távol tartsák maguktól a kínaiak, érintkezésbe kell lépniök egyesületük főnökével és annak rendes időközben pénzsegélyt kell nyújtaniok. A főnök havonként kétszer 200—300 sapecket és egy font kenyeret oszt ki a koldusok között és a zugolódókat megbotoztatja. A koldusfőnöki méltóság, mely már 1000 év előtt létezett Pekingben, a XVII. század kezdete óta némely családnál apáról fiúra száll. E családok egyike: »Tschao«, több év folyamán tekintélyes vagyont szerzett magának igen fényűző életet él és számos szolga veszi körül. A kisebb városokban hasonlóan vannak koldusegyesületek és egy shangai ujság azt írja, hogy egy ilyen koldusfőnök a város kapuja előtt szép villát építtetett.

— **(A botnak két vége van.)** Ez teljeseedett ma be Jud Ferenc fafűrészelő munkáson, ki összeveszett Weisberger István fuvarossal és azt egy bottal meg akarta ütni. A fuvaros ellökte az eilene emelt botot s az másik végével úgy vágódott a támadó Jud Ferenc fejéhez, hogy azt betörte. Erre mindketten felmentek a rendőrségre, honnan Judot a köz-kórházba küldték, hogy sebet köttesse be. Elkísérte oda is Weisberger és pár perc múlva Jud visszament a rendőrségre, hogy ő nem megy a kórházba, mert kiegyeztek. Így hát bíróság elé nem kerül az ügy, de sebének gyógyítása végett Jud mégis csak bekerül a kórházba.

— **(A hány ház, annyi szokás.)** A Mikádó birodalmában csak arra törekszenek a lányok, hogy mentül előbb főköttő alá kerüljenek. Ezen nincs mit csudálkozni, mert az egész világon így van ez. Azonban az eszközök, a melyeket a főköttő alá kerülhetésre fölhasználnak, azok természetesen igen különbözők. Nem ritka eset már a japáni hölgyvilágban sem, hogy azon esetben, ha a lányok rendes uton nem tudnak férjhez menni, a ma már nem szokatlan módhoz: a kishirdetéshez folyamodnak. E mód ugyan a művelt nyugaton sem szokatlan; de Japánban a hirdetés fogalmazása eltér az itteniektől. A japáni nő poétikus nyelven adja elő testének és lelkének, szóval egész

lényének bájjait és rejtett kincseit. Tehát nem olyan szerényen hangzanak ezek a hirdetések, mint nálunk. Albion egyik hazatérő fia a következő kishirdetést vágta ki (és hozta magával) egy japáni napilapból: »Ezennel tudomására hozom a fiatalbereknek, hogy én gyönyörű szép leány vagyok. Arcom olyan, mint a viruló rózsza, dús hajzatom szénfekete, szemöldeim ritka szépek és alakom bájos. Pénzem elég, hogy életem folyton kellemesen folyjék és hogy éveimet egy imádott férfi oldalán, a ki örökké drága uram marad — boldogan eltölthessem. És ha akad egy olyan szép, tehetséges és művelt férfi, a ki hajlandó velem együtt az élet virágos kertjén áthaladni, a kivel nappal a kedves, bájos virágokat és éjjel a szelid hold ezüst mosolyát szemlélhetjük, kijelentem, hogy egy ilyen férfinak örök hűséget esküdnék. És ha az élet fonala egykoron megszakad, urammal egy sirban akarok én örök nyugalomra szállni! . . . Nos? ki akar házasodni?»

Folyó sz. 15. Idénybérlet 15. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Pécs, 1899. október 13-án.

Narciss,

vagy Pompadur bukása.

Történelmi színmű 5 felvonásban. Irta Brachfogel. Fordította Mártonfay Frigyes. (Rendező Könyves.)

S Z E M É L Y E K :

Lezsinszka	V. Ágh I.	Lambert	Delli L.
Bourbon	Sarlay K.	Doris	Baróthy I.
Beaufeur	Melcer J.	Holbach	Nádasi J.
Pompadour	Jeszenszky.	Grimm	Kiss M.
Piney	N. Takács I.	Diderot	Vojnits B.
Choisseul	Sebestyén.	Salvandi	Boross P.
Terray	Pásztor J.	Narciss	Könyves J.
Silhonet	Bátosi	Lafleur	Nagy V.
Barry	Németh J.	Terrein	Zajonghy E.

Szombat, okt. hó 14-én

Zsidónő.

Halevy operája.

Művészet, irodalom.

○ **Talmi hercegnő.** Tegnap ismét pompás estéje volt a színházbajró publikumnak. Az operett-erők legjelesebbjeinek felléptével ment tegnap a »Talmi hercegnő« s az előadáson folyton a taps és ujrázás hangzott. Az előadók között a helyzetet a Tiszay-pár uralta; *Tiszayné* (Ivonne) az ő pajzán, kedves játékával, csicsergő hangjával és *Tiszay* az ő kellemes és derűs bonhomijával, mely játékát élvezetessé s énekét kétszeresen élvezhetővé tette. Különösen tetszett *Tiszayné* a táncjelenetben és *Tiszay* alkalmi kupléival aratott nagy sikert. *Szekula* Sárika (Margaritta) jól ismert kedvességével és szép hangjának dicséretes kifejtésével játszott. *Mezey* Andor (Gaszton) pompás baritonja igen jól érvényesült, bár játéka bizonyos merevséget tüntet fel. Annál jobb volt *Kozma* István (Kazimir) játék dolgában s éneke is tetszett. *Nagy* Vilma néhol túlságosan pathetikus volt, mint *Mirabella*. Az ő alakításában csak azt kifogásolhatjuk még, hogy nagyon is fiatal volt a vén *Mirabella* szerepében. *Sarlay* Kornél maszkjával keltett közderültséget. *Német* János (Rigobert) kis szerepében kabinet-alakítást mutatott be. A karok összhangzóan működtek. Az előadást jó félház hallgatta végig. (→)

○ **Somogyiék Nagybecskereken.** *Somogyi* Károly szintársulatának — mint értesülünk — Nagybecskereken igen jól megy a dolga. Ötvennégy páholybérlet van s a színház, mely tulajdonképen egy nagy hangver-

senyterem, esténként előkelő közönség tölti meg, mely igen sokat tapsol a szereplőknek s a jó előadásokat állandó pártfogásával jutalmazza.

○ **Grandsire házassága.** Miként az újabb drámairodalomban, úgy a regények nagy háalmazában is meglehetősen ritka az olyan mű, amely mindenkinek való. És amint az újabb vígjátékok nagy részébe nem lehet elvinni a leányokat, azonképpen a modern regények sem mind arra valók, hogy a fiatalok kezébe kerüljenek. Eme művek közé tartozik »Grandsire házassága«, amely a Legrády testvérek kiadásában a könyvpiacra került. Proawska Marguerita e regénye ama egyszerű és bájos történetek közül való, amelyekben nemes, tiszta szerelem játsza a főszerepet. Ez a regény méltó arra, hogy családi olvasmányul szolgáljon, amiért is a szülők figyelmét melegen felhívjuk rá. A »Grandsire házassága« igen díszes kiállításban, művészi becsü rajzokkal illusztrálva jelent meg. Ára 1 frt 80 krajcár. Megrendelhető a Legrády testvérek könyvkiadóhivatalában (Váci-körút 78.), valamint a nagyobb könyvkereskedőknél.

○ **A „Zenélő Magyarország“** zongora és hegedű zeneműfolyóirat október elsei XIX. füzeté a következő ének és zongoradarabokat hozza: I. *Olopp* Ernő »A szerelmes bojtár szive szomorú.« Magyar dal. II. *Heintzer* Adolf »Kedélyesen«, polka française. III. *Gaál* Ferenc »Románc« *Miljkovič* W. *Kraljevic* Mirkó szerb zenedrámájából, éneke és zongorára. IV. *Jensen* Adolf »Az alkonyati csend« szalondarabot. E közkedvelt zenemű folyóirat, mely hat éves működésével az egész hazai zongorázó közönséget képes volt előfizetői sorába hódítani, minden egyes füzetével megmutatja, hogy a helyzet magaslatán áll, mind változatos műsora, mind pedig a legjobban megválasztott zenedarabjaival. Minden egyes füzeté hasonló gazdag tartalommal, mindenkor 10—10 zeneoldalt tartalmazva jelenik meg, hozza a legjobb népdalok, dalok, kuplék, táncok, szalondarabok, opera és operette újdonságokat. Negyedévben 6 füzet, 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Előfizetheti csakis a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatala (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengery-utca 62. sz. a. II. e. 10. honnan árjegyzéket és mutatószámot készséggel s bérmentve küldenek.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A szegzárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Pach* János paksi lakos, mint elmebeteg, gondnokság alá helyezettett.

Közgazdaság.

□ **Megszűnt állatjárvány.** Miként Szőkédéről értesülünk, a Szőkéd és vidékén elterjedt sertésorbánc megszűnt és a zárlatot feloldották.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háború.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Londonból írják, hogy a burok bevonultak Natálba. Az oranjei polgárok Harrismithben lefoglalták a Natálból jövő vonatot.

Londonból a »Reuter«-iroda jelenti, hogy az éjjel az a hír terjedt el, hogy Cardiffba távirat érkezett, mely szerint *Greene* praetoriai angol ügyvivőt meggyilkolták. A gyarmatügyi miniszteriumba éjjel két óráig nem érkezett meg ennek a hírnak megerősítése.

Balfour, a kincstár első lordja, tegnap az Union Associationban beszédet mondott, melyben hangoztatta, hogy Anglia sem nem keresi, sem nem kívánja a háborút.

Dundeeből írják, hogy *Aequit*, volt szabadelvű belügyminiszter tegnap ott beszédet mondott, melyben kiemelte, hogy bizik a kormányban, hogy őszintén igyekezik a háborút kikerülni. Alig tehető föl, hogy Transzvál teszi az első lövést olyan viszályban, melynek vége csak egy lehet.

Londonból írják, hogy *Brodrick*, parlamenti államtitkár Guilfordban beszédet mondott, melyben úgy nyilatkozott, hogy a burok ultimátumára csak egy válasz lehetséges, hogy Anglia eféle föltételek megvitatásába nem bocsájtkozhatik.

— **A francia összeesküvők ügye.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisból írják, hogy az állami törvényszék elhatározta, hogy *Chevellyt* szabadlábra helyezik, ellenben *Monicourt*ot fogva tartják.

— **A polnai vérvád.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Lembergől írják, hogy *Szcopenszky* vádlott megbetegedett s így kihallgatása egyelőre elmarad.

— **Párbaj.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Budapesten ma párbaj volt *Vészi* József lapszerkesztő és *Demeczky* Ölon igazgató között a honvédszár laktanyában. A felek kétszer lőttek, de sebesülés nem történt. A felek nem békültek ki.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi okt. hó 9-én s a köv. napokon elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch* Antal.

- III. 2290. *Krummer* Henrik — *Taradás* Imre s n. végr. — hh.
2338. *Völgyesi* Vendel elleni zárlat és *Rauth* István ell. végr. — mv.
2421. *Hidas* község — *Hidasdi* bányatársulat zárlat. — hh.
2487. *Mozsgón* elhalt *Topál* Pál hagy. ügye. — rend.
2538. *Bárd* községben elhalt *István* József hagy. ügye. — hh.
2547. *Dunaföldváron* elhalt *Havák* József s n. hagy. ügye. — rend.
2568. *Nagy-Bajomban* elhalt *Ács* (Jebektor) István hagy. ügye. — hh.
2583. *Hidas* község — A *hidasdi* bányatársulat zárlat. — mv.
2588. *Alsók* községben elhalt *ör. Szalay* István s t. hagy. ügye. — hh.

Előadó: *Holics* Gyula.

- V. 2373. *Kaszapovics* István s n. — *Fistrovics* Ignác né vagyon köz. megszűnt. — hh.
2374. *Fistrovics* Ignác né — *Kaszapovics* István s n. tjog. — hh.
2376. *Bakó* István — *Katona* Turós József s t. öröks. — hh.
2388. *Zsigmond* Mari s t. — *Donáci* Károly s n. öröks. — hh.
2403. *Molnár* Sára — *Jakab* Samu s n. 602 forint. — fo.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk* Gyula.

- V. 2287. *Dr. Szórényi* Lipót — *Société d'importation de chène* törl. — hh.
2372. *Bauk* Borbála — *Bauk* Erzsébet öröks. — mv.
2375. *Tabak* János s t. — *Marazacz* János öröks. — hh.
III. 2352. *Vörösmart* község — *Paul* Jakab s n. végr. — hna.
2472. *Reidl* Konrád s n. — *Kleb* Sebestyén s t. végr. — mv.
2540. *Szabó* Márton Ferenc s t. — *Takács* Lőrincné s t. végr. — rend.

Előadó: *Graff* Károly.

- III. 2283. *Grünbaum* Ferenc s n. — *Pollák* Lipót zjog törl. — hh.
2293. *Schmeiszl* Adám s n. — *Bosnyák* Fodor s n. tjog. — rmv.
2295. *Mocsár* János — *Kovács* Anna zjog előj. — hh.
2307. *József* István s t. tjog. — rend.
2319. *Rausz* István és fiai — *Wenczel* Terézia tjog. — mv.
2320. *Stern* Vilmos s n. — *Magyar* földhitelintézet zjog. — rend.
2484. *Kovács* István — *Kovács* Katalin végr. — rend.
2486. *Ehreifeld* Antal — *Krámer* Manó végr. — hh.
2494. *özv. Virágh* Józsefné — *Virágh* József végr. — rend.
2511. *Dr. Mayerhofer* Lajos s t. — *Vas* József végr. — rend.
2523. *Csáktornya-vidéki* takptár — *Glavák* Tamás végr. — hh.
2524. *Bezéthly* István — *Kuhár* Balázs végr. — rend.

Előadó: *Zsombokszky* Ferenc.

- III. 2305. *Bangó* József s t. — *Dani* József s t. végr. megszűnt. — rmv.
2347. *Felü* János — *Allaga* Ottó végr. megszűnt. — hh.
2348. *Allaga* Ottó önkényes ár. — mv.
2480. *Nagy* Iván József s t. — *Kis* Kulcsár János s t. végr. — hna.
2512. *Nagykanizsai* takpéztár — *Balázs* István s t. végr. — hh.
2513. *Nagykanizsai* takpéztár — *Pintér* István s t. végr. — hh.
2514. *Nagykanizsai* takpéztár — *Pintér* János s t. végr. — rmv.
2516. *Nagykanizsai* takpéztár — *Balázs* István s t. végr. — mv.
2517. *Nagykanizsai* takpéztár — *Pintér* István s t. végr. — mv.
2518. *Nagykanizsai* takpéztár — *Balázs* István s t. végr. — mv.
2519. *Nagyszebeni* földhitelintézet — *Balázs* István végr. — mv.
2520. *Nagykanizsai* takpéztár — *Pintér* János s t. végr. — mv.

Blintető tanács.

Előadó: *Bocz* Alajos.

- V. 2548. *Kohn* Kálmán k. t. sért. — vu.
2550. *Tóth* István > — rvu., rmv.
2551. *Lang* Gyula > — hh.
2587. *Órsi* Józsefné becs. sért. — vu.
2588. *Nagy* Varga György becs. sért. — vu.
2589. *Bárdi* József becs. sért. — vu.
2618. *Gabelics* István hat. ell. erősz. — hh.
2621. *Hesz* Józsefné s t. k. t. sért. — rend.
2622. *Zidarics* József becs. sért. — hh.
2642. *Weirich* József k. t. sért. — vu.
2643. *Feit* Pálné s t. becs. sért. — vu.
2669. *Kis* József s t. lopás. — rmv.
2672. *Gróf* János s t. k. t. sért. — ms.
2673. *Puzder* József becs. sért. — vu.
III. 2603. *Grobant* János s t. suly. t. sért. — hh.
2604. *Hokmann* Jánosné közcs. ell. kih. — hh.
2606. *Vida* János rágalm. — hh.
2609. *Kovács* Antalné lopás. — mv.
3627. *Onoffen* István s t. közcs. elt. kih. — rend.
2652. *Tóth* Andor lopás. — hh.

Előadó: *Cziglányi* Béla.

- V. 2670. *Danizs* Istvánné hamis eskü. — hh.
2691. *Szeicz* Jakab gond. ok. suly. t. sért. — rmv.
2692. *Glöckler* Ferenc s t. gond. ok. suly. t. sért. — hh.
III. 2461. *Rosenbaum* Simon jogt. elsaját. — fo.
2520. *Kása* Vendel s t. suly. t. sért. — hh.
2534. *Kovács* István s t. id. ing. jogt. elfogl. — hh.
2753. *Zsiko* Ferenc suly. t. sért. — hh.
3803. *Révész* János s t. > — rend.
2807. *Szauer* Antal s t. > — hh.

Előadó: *Angyal* Pál.

- V. 2617. *Butterer* Péter lopás. — hh.
3625. *Lesits* Milán s t. becs. sért. és rágalm. — vu.
2634. *Bors* István gond. ok. suly. t. sért. — hh.
2640. *Varga* Antal hamis eskü. — hh.
2649. *Sztankó* András erősz. nemi köz. — hh.
2671. *Engelmann* Gyuláné s t. vallás ell. vétség. — hh.
III. 2610. *Szabó* Ferenc s t. suly. és k. t. sért. — hh.
2611. *Keserü* Jánosné rágalm. — hh.
2653. *Bella* István suly. t. sért. — hh.

2676. Schwarz Bernát org. — hh.
2680. Lambert József hamis pénz kiad. — rend.
2618. Kohn Berta rágalm. — rmv.
2754. Osváth József suly t. sért. — fo.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2641. Neszvaldka Gyula s t. szem. szab. sért. — fo.
2693. Kaszás Ferenc több rendbeli lopás. — hh.
2780. Luczi Miklós s. t. sért. — hh.
2782. Gill András s. t. sért. — fo.
2783. Sipos Sándor s. t. sért. — rmv.
2787. Kovács József — hh.
III. 2766. Brückner Hugó szem. szab. sért. — mg.
2767. Bődök Péter lopás. — hh.
2768. Kis János s t. id. ing. rong. — mv.
2814. Bodor József s t. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi október hó 16. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1873. Kiskoru Mérey Ernő s t. — Thassy Jolán s t. 22945 frt 27 kr.
1901. Schmidt Anna — Schmidt Antal s t. öröks.
1902. Albert Zsófia — Ötvös János s t. »
2041. Zakál Henrik — Robb András 550 frt adóslévlé kiad.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2424. Kovács Márton s t. — özv. Beck Györgyné s t. 300 frt.
2490. Közados Stern László csőd megszűnt.
2647. Foris József elleni csődügy.
2058. Körmendy Ede — Wollák József 400 frt.
2072. Klein Lázár — özv. Császár Józsefné s t. 125 frt.
2158. Steiner Sámuel — Brichta József 111 frt.
III. 2405. Kovács Mihály s t. — Kosszal János végr.
2506. Szigetvári taktár — Kovács István s t. »
2507. » — Hideg Markó s t. »
2508. Borovicz Adolf — Reinitz Gyula s n. »
2408. Goitein E. M. — Martin Mátyás s t. 108 frt.
2409. Weisz Sándor — Varga Bálint végr.
2419. Bene János — Kis Lajos 150 frt.
2438. Tischler György — Horváth Ferenc 106 frt 50 kr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2410. Patai Zsuzsanna s t. — Patai István öröks.
2426. Bakai György — Bakai Juli öröks.
2504. Czippán István (burkus) s t. — Miháczy Ferenc s t. ing. tjog.
2505. Nagy Mihály — Horváth József ing. birt.
2542. Szalai Mihály — Tóth János s t. ing. birt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2314. Czigány Alajos — Grünfeld Sándor s t. ing. tjog.
2425. Máté Terézia s t. — Szahó Ferenc ing. tjog.
2427. Berger Antal — Hirschman Mór s t. 694 frt.
2428. Györi János — Györi Ferencné szerződ. érvényt.
2470. Máté Imréné — Simon János okir. kiad.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2321. Müller Péter — Nehr József zjog. előj.
2322. Hesz Éva — Lengl Péter s t. tjog. bek.
2331. Órgróf Pallavicini Ede — Modos község pót helyszin.
2389. Ullmann Lajos — Kirchof Lajos s n. tjog. bek.
2390. Zadrávecz György s t. — Csizmadia Mária zjog. előj.
2449. Weininger András — Márcz Antal s t. tjog. bek.
2531. Simonffy János — Hölczl Mór végr.
2553. Bozsér Mihály — Dr. Tarnai Károly végr.
2554. Kerner György s t. — Mózes György s t. végr.
2564. Tóth Mihály — ifj. Samu János végr.
2565. Tóth József — Hamvas József s n. végr.
2566. Goldstein József — Tubos János s n. végr.
2578. S. Taussig cég — Berger és társa cég végr.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 2332. Kovács (Buli) János — Bika István végr.
2563. özv. Pichler Ferencné önk. ár.
2567. Mócsi Mihály s t. — Szászi István s n. végr.
2674. Szabó János — Szabó József végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2688. Tabak Ignác s t. lopás.
2695. Dobszay Sándor gond. ok. suly. t. sért.
2698. Özv. Kugler Ferencné becs. sért.
2706. Molnár György k. t. sért.
2712. Molnár Antal s t. becs. sért.
2712. Terkovics Pál k. t. sért.
2714. Kovács György becs. sért.
2715. Hoch Miksa k. t. sért.
2716. Mustus Sándorné becs. sért.
2723. Suri György »
2724. Tuller István k. t. sért.
2742. Schmid János s t. k. t. sért.

2775. Horváth János s t. lopás.
2779. Molnár Ferenc »
III. 2654. Lőrincz Jánosné rágalm.
2674. Hreses István lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2918. Weppert Györgyné család.
3194. Zsibrek Róza s t. lopás.
3195. Sánta Antal s t. lopás stb.
III. 2809. Gallai József suly. t. sért.
2838. Kertész György »
2869. Klein Zsigmond s t. levéltitok megsért.
2870. Egri Ignác s t. szerencsejáték.
2881. Sipos István s t. suly. t. sért.
2892. Horváth Péter s t. »

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2784. Mórocz Károly kettős házass.
2785. Imre Jenő s t. párviadal.
2790. Bodor Lászlóné hat. etl. erősz.
2792. Weisz Ábrahám s t. zsarolás.
3196. Lénárt Sándor s t. lopás.
3197. Ács Tita István szánd. emb. ölés stb.

- III. 2777. Farkas József közcs. ell. kih.
2801. P. Tót János rágalm.
2804. Zsámhokréti Julianna rágalm.
2806. Deák János k. t. sért.
2808. Menyhei Istvánné rágalm.
2830. Szakács Istvánné s t. rágalm. stb.
2839. Szűcs Ferenc becs. sért. stb.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2789. Kovácsovics Mátó hamis vád.
2791. Kuka Mihály szánd. emb. ölés.
2863. Egyed Ferenc sikk.
3193. Szenes György gyujt.
3198. Horváth (Roboz) István lopás.
III. 2810. Kozma Mihály közeg. ell. kih.
2815. Nagy Mátyás s t. becs. sért.
2842. Özv. Tollas Jánosné s t. becs. sért.
2867. Bosnyákovics Lajos s n. »
2868. Ifj. Bernáth Jánosné s t. k. t. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

ŐSZI UJDONSÁGOK!

u. m. kitűnő kárpáti
juh-turó
fabödönökben **50 kr., 1 frt**
és **1 frt 60 kr.**

Naponta friss frankfurti és mindennemű fölvágottak!

Prágai és hazai sonkák!

Palocsai téglasajt. Uj csemege-háringek. Caviár.

Ajánlja legfrissebb minőségben:

Nick A. K. Pécsett, bazár-udvar.

Főraktára az eredeti pilseni sörnek a „polgári sörözőből“.

Hirdetmény.

RAAB GÁBOR bej. pécsi kereskedő közadosnak a Ferencziek-utca 6. sz. alatt levő bolthelyiségben őrzött, a csődleltárban 1—369, 374—377, 379, 381—383. tételszámai alatt összeirt **különféle rövid-, díszmű-, norinbergi és egyéb e szakmába vágó áru**, melyeknek beszerzési ára 2845 frt 77 kr., leltári becsértéke 1535 frt 55 kr., továbbá külön ugyanannak a Perczel-utca 16. sz. alatt levő lakásában őrzött, a csődleltárban 384—397. és 406—408. tételszámai alatt összeirt **szekrény, ágyfa, asztal, tükör és egyéb tárgyakból álló bútorai**, melyeknek beszerzési ára 603 frt 50 kr., leltári becsértéke pedig 157 frt 12 kr., zárt ajánlati tárgyalás utján eladatnak.

Venni szándékozók sajátkezüleg aláirt, borítékba zárt ajánlatukat, melyhez az áruk becsértékének 10%-ka, vagyis 153 frt 55 kr., illetve a bútorokra vonatkozó s külön teendő ajánlathoz ezek becsértékének 10%-ka, vagyis 15 frt 71 kr. bánatpénzül csatolandó, — alulirtnál (Megye utca 7. sz.)

1899. évi október 20-ik napjának déli 12 órájáig

nyújthatják be. Később érkező ajánlatok már nem vétetnek figyelembe.

A vételi ajánlatok ugyanazon napon délután 3 órakor lesznek elintézve szabad választás és — esetleg valamennyire nézve — a visszautasítás jogának fenntartásával. Az el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénzt azonnal visszaadom, ellenben az elfogadott ajánlat megtevője — bánatpénze a vételárba beszámíttatván — köteles az ajánlatában megígért vételárt nálam 24 óra alatt kifizetni és a megvett tárgyakat ugyanakkor átvenni, ellenesetben bánatpénzét elveszti és a tárgyak újból eladatnak.

Az eladandó tárgyak közbenjöttöm mellett naponta d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig megtekinthetők, ugy a leltár is, akár nálam, akár a bíróságnál betekinthező.

A tárgyak mennyiségeért, minőségeért és a leltár helyességeért eladó nem szavatol s az ügylet után járó illeték a vevőt terheli.

Pécsett, 1899. évi október hó 12-én.

Dr. Müller János

ügyvéd, csödtömegmondnok.